

SÀI-GÒN, Hòn-Ngọc-Viễn-Đông

(Kỷ niệm ngày Quốc Hận 30 th.Tư,1975)

Hòn-Ngọc-Viễn-Đông im lìm dưới ánh trăng mười-sáu
Bên giong sông lụa bạc uốn tằm thân ngà
Sài-Gòn skyline chập chờn viền cây đen sẫm
Người người yên tâm trong giấc ngủ an hòa

Sài-Gòn đó: từ một-ngàn-chín-trăm-năm-bốn
Kéo dài đến tháng-tư-một-chín-bảy-lăm
Một cuộc sống thanh bình, ấm no, hạnh phúc
Miền Nam Tự Do rạng rỡ khắp năm châu

Nhưng Miền Bắc không thi hành qui ước
Xua từng đoàn quân vào xâm lấn Miền Nam
Gây cuộc chiến hai-mươi-năm thảm khốc
Từ Hiền-Lương, Bến-Hải xuống tận Cà-mâu

Sài-Gòn, Hòn-Ngọc-Viễn-Đông nay còn đâu nữa
Qua bốn-mươi-lăm-năm dưới ách độc tài
Thành phố mất tên, nhiều con đường mang tên lạ
Ngôn từ cũng lạ, giáo dục, văn hoá đổi thay

Sài-Gòn mất tên, còn đâu con đường lịch sử
_con đường mang tên nhà vua ái quốc Duy-Tân
_có trường Đại-học Luật-khoa Sài-Gòn cổ kính
_có tháp hồ-Con-Rùa với bóng mát cây xanh

Nhưng Sài-Gòn xưa vẫn in hằn trong trí nhớ
Vẽ huy hoàng pha trộn giữa Đông, Tây
Dáng thanh lịch dung hoà kim lẫn cổ
Đã bị thay bằng nét hỗn tạp thời nay

Sài-Gòn ngày nay đang tự kiêu, tự mãn :

Hiện đại, tân kỳ qua kiến trúc chọc trời xanh
Hệ thống đường hầm, cao tốc vây quanh
Có tất cả..., nhưng phải mua bằng giá đắt :

Để có được..., đã tịch thu hàng ngàn thước đất
Trục xuất người dân khỏi nơi trú ngụ từ lâu
Dựng xây nhiều tư dinh, biệt thự sang giàu
Kiến tạo những toà nhà, tháp cao vời vợi

Máu đổ tại nhiều nơi như Đồng Tâm, Hà-Nội
Tiếng gào than, súng nổ vang dội đêm sâu
Cảnh kinh hoàng có thể tái hiện bất cứ đâu
Thì Thủ Thiêm, Sài-Gòn có được đền bù thoả đáng?

Đã mất đi những hàng cây xanh mát
Phố xá giờ đây tung cát bụi mịt mù
Với môi trường dày đặc khói âm u
Tiếng xe cộ rúc còi inh tai nhức óc

Bệnh viện nằm ngời ngồn ngang chen chúc
Hàng quán phơi bày thực phẩm độc cho người
Cướp bóc tung hoành như cớm bữa không nguôi
Luật pháp có thừa đặt trên đòn cân nghiêng lệch

Mất nhiều nữa, Sài-Gòn xưa bao kỷ niệm
Ấn tận đáy lòng đối với kẻ tha hương
Nhìn những đổi thay trong xã hội đời thường
Sẽ thật ngỡ ngàng khi trở về nơi chốn cũ

Sài-Gòn xưa ! Em bây giờ sao đẹp thế ?
Cái đẹp của đoá phù dung sau những cuộc trao tay
Ôi còn đâu cái đẹp của Hòn-Ngọc-Viễn-Đông này
Em sắp chết... trong hồn ta buồn da diết !

ChinhNguyên/H.N.T. Apr., 2020